

Јуче је у нашим црквама свечано обележен Видовдан. Након литургије одслужен је парастос свим Србима који су положили живот за крст часни и слободу златну од Видовдана 1389. године до данас. У свечаној тишини свуда су одзвањале узвишене речи свештеника о Св. кнезу Лазару и косовским јунацима. Нико до њих није могао да пропусти да помене да се наш тадашњи владар, а сада наш заступник пред Богом, у име читавог српског народа определио за Царство небеско, а било је и оних који су истакли да је то опредељење темељно обележје читаве српске историје.

У тој наглашено свечаној атмосфери, док је већина присутних осећала понос сећајући се својих славних предака, било је, срећом, и оних који су се осећали нелагодно, јер нису могли а да своје млако и посрнуло поколење не упореде са Лазаревим витезовима. Понеко би се од стида зацрвенео док је слушао речи „земаљско је за малена царство, а небеско увек и довека“, питајући се ко је од присутних заиста спреман да делом а не пуким празним речима буде веран Косовском завету. Да ли због нашаптавања демонских сила, да ли због властите несавладане страсти осуђивања, тек у неким од нас је све више јачала помисао да је, ако бисмо се у процени ослонили на вишегодишње искуство, реално проповедничково животно опредељење заправо оно за царство земаљско, а не за небеско. И не само његово, галамиле су друге помисли, него и осталих присутних свештеника, па и већине наших владика. Иако су лично незадовољни велеиздајничким понашањем Александра Вучића, њима је ипак важније да не угрозе властиту удобну позицију него да дигну свој глас у одбрану истине, правде, српства. Почетна осуђујућа помисао се од процене проповедничковог животног опредељења гранала на све више сфера, на професоре, новинаре, судије, официре... С тугом се наметнуо суд: већина оних чији је позив да сведоче истину, да страдају за њу ако треба, било да су свештена лица или интелектуалци, нажалост ћуте, а требало би буду пример осталима, да освесте медијски заглупљен народ, да осмисле отпор издајничком режиму који је, зарад останка на власти, спреман да се одрекне Косова и Метохије, да изда Републику Српску, да распрода све природне ресурсе страним мултинационалним компанијама, да неповратно загади Србију и од ње начини најцрње еколошки девастирану област Европе. Срећом, бар код неких које је обузела та почетна помисао, која је претила да својом тамом замрачи светлост овог незлазног дана српске историје, уобличи се и благороднија, самокритичка мисао: А да ли си ти онај чије је опредељење Царство небеско, да ли си ти достојан својих предака? Нико ти не брани да сам сведочиш истину, да пружиш пример

Пише: Зоран Кинђић
уторак, 02 јул 2024 10:55

осталима, чак и ако су пастири незаинтересовани за судбину повереног им стада. И ти си, ма како неважан, ипак део Цркве. Узалуд се правдаш тиме што чекаш да нас пастири поведу. Кажи оно што мислиш! Учини нешто, иако се чини да је криминални напредњачки систем, у служби глобалистичке агенде, исувише моћан да би био доведен у питање. Властитим примером покажи да ли си достојан својих предака, да ли си за Царство небеско или за земаљско царство, да ли си одан Богу или мамону.

У светлости Видовдана види се свачија суштина, ко је вера а ко невера, ко је налик Милошу а ко Вуку, ко је за Христа а ко се продао за (много више од) тридесет сребрењака. На свакоме од нас је да изабере на којој ће страни бити, на Лазаревој или Вучићевој (као што је познато, он је, свакако не случајно, величао Мурата)

Но упркос те отрежњујуће мисли, и даље су многе од нас опседале помисли осуде, пре свега наших пастира. Наиме, већина српских политичара толико је ниско пала да се од њих готово ништа позитивно ни не може очекивати. Они из СНС-а, лишени компетентности и савести, спремни су да их Вучић понижава, само да остваре материјалну добит, прозападни би да буду бољи колонијални управници од садашњег западног штићеника, онима из националних странака лична сујета не дозвољава да се

Пише: Зоран Кинђић
уторак, 02 јул 2024 10:55

уједине зарад спаса Србије. Примат личног или парцијалног интереса над општим интересом обележје је данашње Србије. Левичаре не занимају радничка права, судијама Уставног суда значајнији је лични интерес од заштите уставности, делијама је дража Звезда од Косова и Метохије па неће да ремете спокој свог клупског добротвора, итд, итд. Али шта је са духовним пастирима? Док глобалистички вукови и хијене надиру у тор, прете да распуде стадо, да опљачкају и разнесу и оно мало што је још остало, пастири спавају, или се занимају таквим баналностима као што је уздизање свог статуса са нивоа епископа на оног митрополита (архиепископа). Кажу, да би били ближи народу. А народ узалуд запомаже, све очекујући да ће се бар еколошки освешћени епископи, поготово они који су се бавили Зизјуласом, који су заједно са еколошким патријархом Вартоломејом промовисали идеју заштите животне средине, заложити за заштиту земље, воде, ваздуха, ближњих. Како то да су нам постали ближи након уздизања у више звање, а и даље нас не чују, и даље је све по старом?

Пише: Зоран Кинђић
уторак, 02 јул 2024 10:55

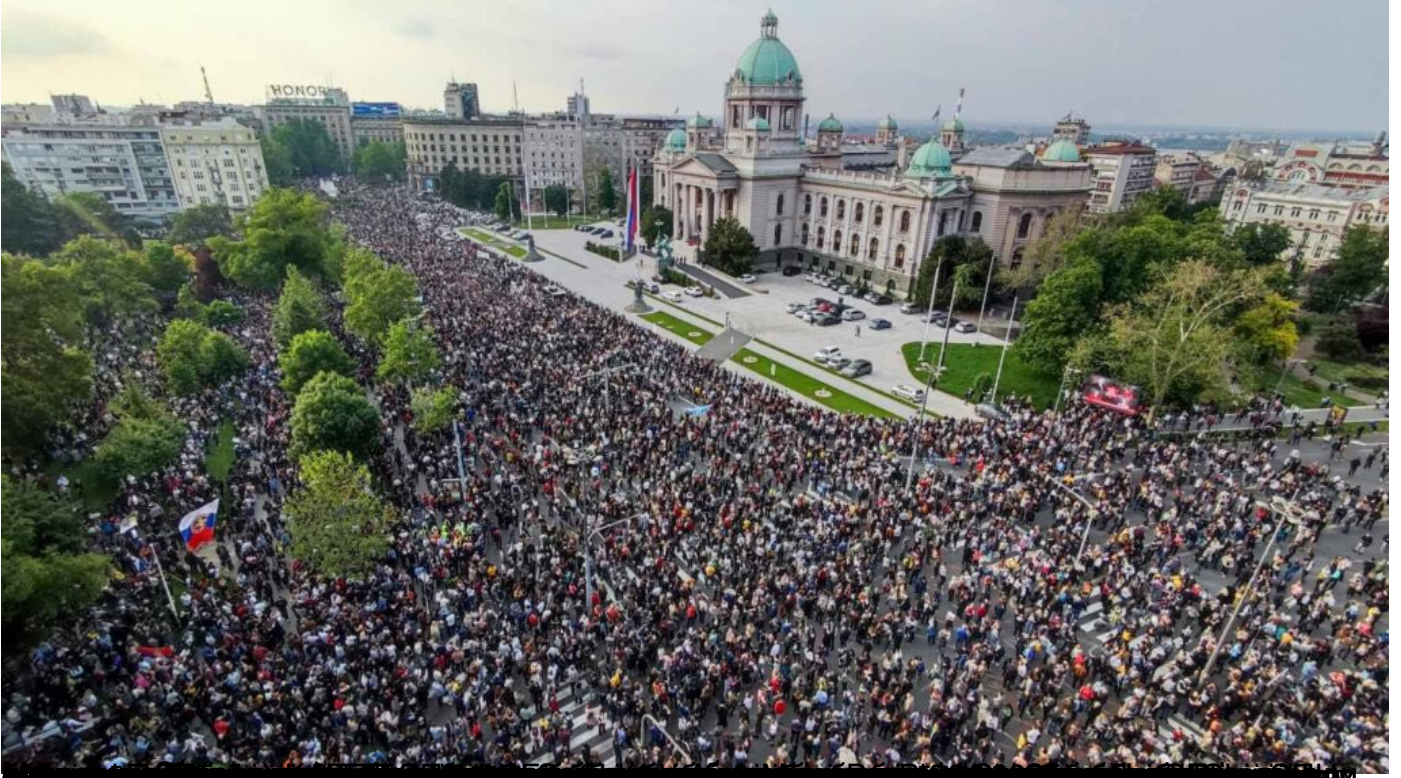
Има ли неког ко би се озбиљно супротставио велеиздајнику Вучићу, особи која упропасти, испрља, оскрнави све чега се дотакне. Ако је наше српско опредељење заиста Царство небеско, како онда да тако дуго нама влада особа крајње оземљена, антизаветна, безбожна?

Има ли неког ко би се озбиљно супротставио велеиздајнику Вучићу, особи која упропасти, испрља, оскрнави све чега се дотакне. Ако је наше српско опредељење заиста Царство небеско, како онда да тако дуго нама влада особа крајње оземљена, антизаветна, безбожна? Особа која се Бога не боји а људи не стиди? Лицемерје, манипулација, превара, издаја – толико пута смо се у то протеклих година уверили, тако да се ваљда више нико не може правдати да тога није свестан нити надати да ће се он можда ипак једног дана покајати, преумити.

Више из конформистичких разлога него наивности, пре неколико година већина епископа СПЦ била је за то да се доделом ордена Светог Саве првог степена Вучић наводно обавезе да ће штитити Косово и Метохију, а видимо да је он готово завршио свој велеиздајнички посао због кога га је Запад довео на власт, због кога га и даље штити. Узалуд се Путин надао да ће Вучића доделом ордена Св. Александра Невског приволети да буде веран ономе што је обећао. Он Србију све више приближава евроатлантској сфери, континуирано бесрамно гласа против Русије, послушно испоручује оружје Украјини. Не само што се не стиди издаје мајчице Русије, него га баш брига и за чињеницу да тиме љути једину светску силу која онемогућава западне моћнике да нам отму Косово и Метохију. У егоцентричном заносу „Аца Србин“ врти се око своје осе, а за Србију нимало не мари.

Видовдан у Горњим Недељицама

Пише: Зоран Кинђић
уторак, 02 јул 2024 10:55

Видовдан у Горњим Недељицама

Пише: Зоран Кинђић
уторак, 02 јул 2024 10:55

Видовдан у Горњим Недељицама

Пише: Зоран Кинђић
уторак, 02 јул 2024 10:55

